

Ákæra á Otzma Yehudit

Kynþáttafordómar, yfirburðahyggja og aðskilnaðarstefna eru ekki „skoðanir“. Fasismi er ekki „pólítísk afstaða“. Þetta eru glæpir - glæpir gegn mannlegri reisu, glæpir gegn jafnrétti og glæpir gegn mannkyninu sjálfu.

Í flestum lýðræðisríkjum er hreyfing sem opinskátt boðar kynþátta- eða trúarlegan yfirburð talin glæpsamleg. Flokkur sem kallaði sig „Hvít vald“ í Bandaríkjunum eða „Kristið vald“ í Evrópu yrði bannaður og sætti ákæru. En í Ísrael situr **Otzma Yehudit („Gyðingavald“)** - flokkur sem aðhyllist jafngildi slíkra hreyfinga - innan ríkisstjórnar.

Undir forystu **Itamar Ben-Gvir**, dæmds rasistíks áróðursmanns, er Otzma Yehudit nútíma holdgervingur **Kahanisma**, fasískrar hugmyndafræði sem Rabbi Meir Kahane stofnaði og var bönnuð fyrir kynþáttafordóma og hryðjuverk. Í dag hefur það sem einu sinni var bannað sem hryðjuverk orðið hluti af ríkisstjórn, varið af vestrænum leiðtogum sem, í sínum eigin löndum, myndu aldrei sætta sig við slíka hreyfingu.

Þetta er ekki bara hræsni. Þetta er meðvirkni.

Frá Kach til Otzma Yehudit: Bönnuð hryðjuverk, endurmerkt

Rabbi **Meir Kahane**, fæddur í Brooklyn, stofnaði **Kach** árið 1971 eftir að hafa leitt ofbeldisfulla Gyðingavarnarbandalagið í Bandaríkjunum. Stefnuskrá Kach var skýr:

- Araba skal svipta ríkisborgararétti og reka úr Ísrael og hernumdum svæðum.
- Ísrael skal verða gyðingapjóðarríki stjórnað af *halakhah* (gyðingalögum).
- „Stærra Ísrael“ skal stofnað, með innlimun landa frá Níl til Efrat.

Kach komst á þing árið 1984 og vann eitt sæti. En nærvera þess hristi upp í pólítísku kerfi Ísraels. Kahane kallaði opinskátt eftir fjöldaflutningi Araba og notaði tungumál þjóðernishreinsana á þingpalli sjálfum. Hann fordæmdi lýðræði sem veikleika og jafnrétti sem landráð.

Viðbrögðin voru skjót. Árið **1985** breytti Ísrael **Grundvallarlögum: Knesset (Kafli 7A)**, og bætti við ákvæði sem bannaði flokka sem hvetja til kynþáttafordóma eða hafna Ísrael sem lýðræðisríki. Árið **1988** staðfesti Hæstiréttur þessa breytingu til að útiloka Kach frá kosningum, lýsti stefnu þess grundvallarlega rasískri og ósamrýmanlegri lýðræði.

Engu að síður héldu fylgjendur Kach áfram starfsemi sinni. Árið **1994** gerðist það óumflýjanlega: einn þeirra, **Baruch Goldstein**, framdi Hebron-fjöldamorðin, myrti 29 Palestínumenn í Ramadan-bænum. Í stað þess að fordæma voðaverkið, lofuðu margir Kahanistar Goldstein sem hetju. Ísraelska ríkisstjórnin, undir miklum þrýstingi, bannaði þá

Kach og afsprengi þess Kahane Chai sem **hryðjuverkasamtök**. Bandaríkin, Kanada og önnur ríkisstjórnir fylgdu á eftir.

Að öllu leyti var Kahanismi viðurkenndur sem hugmyndafræði **kynþáttafordóma, hryðjuverka og fasista**.

En Kahanismi dó ekki. Hann aðlagaðist. Árið 2012 stofnuðu fyrrverandi meðlimir Kach **Otzma Yehudit**, flokk sem kynnir sig sem „nýjan“ en heldur áfram sömu kjarnahugmyndum: að reka „ótrúa“ Araba, innlima land Palestínumanna án réttinda og festa gyðinga yfirburði í sessi.

Það sem Hæstiréttur Ísraels bannaði einu sinni sem rasískt, og ríkisstjórnin bannaði sem hryðjuverk, situr nú í hjarta valdsins.

Kahanísk hugmyndafræði sem glæpur

Rómarsamþykkt Alþjóðagläpadómstólsins og Þjóðarmorðssáttmálinn gera skýrt: Stefnuskrá Otzma Yehudit er ekki pólitík. Hún er glæpsamleg.

1. Aðskilnaðarstefna (Rómarsamþykkt, gr. 7(1)(j))

- Skilgreind sem yfirráð eins kynþáttahóps yfir öðrum með kerfisbundinni kúgun.
- Stefnur Otzma Yehudit - tvöfalt réttarkerfi, útvíkkun landnámssvæða, synjun á jafnrétti - eru aðskilnaðarstefna.

2. Þvingaður flutningur (Fjórða Genfarsáttmálinn, gr. 49)

- Bannar brottvísun eða flutning íbúa á hernumdum svæðum.
- Otzma Yehudit boðar opinskátt „flutning“, þ.e. að reka Palestínumenn og „ótrúa“ arabíska ríkisborgara.

3. Ofsóknir (Rómarsamþykkt, gr. 7(1)(h))

- Alvarleg svipting réttinda gagnvart hópi á grundvelli kynþáttar eða þjóðernis.
- Stefnuskrá flokksins um að svipta Araba réttindum fellur undir ofsóknir.

4. Hvatning til þjóðarmorðs (Þjóðarmorðssáttmálinn, gr. III(c))

- Beint og opinbert uppörvun til að fremja þjóðarmorð er refsivert, hvort sem þjóðarmorð á sér stað eða ekki.
- Köll eins og „*Dauði Arabum*“, studd af leiðtogum flokksins, falla nákvæmlega undir þessa skilgreiningu.

Fánagangan: Fasismi í ljósi dags

Árlega **Jerúsalem fánagangan** sýnir glæpsamleika Otzma Yehudit berlega.

Á hverju ári ganga öfgafullir þjóðernissinnar í gegnum múslímahverfið í gamla bænum í Jerúsalem, hrópandi „*Dauði Arabum*“ og „*Megi þorpið þitt brenna.*“ Þeir ráðast á palestínska kaupmenn, skemma eignir og hræða íbúa. Í stað þess að vera stöðvaðir, eru þeir verndaðir af lögregluflygd.

Itamar Ben-Gvir, nú ráðherra þjóðaröryggis, er ekki utanaðkomandi óróaseggur. Hann er reglulegur þátttakandi. Nærvera hans er stuðningur - og merki um að þessi hvatning hafi

blessun ríkisins.

Í **hvaða lýðræði sem er** yrði slík atburður - að hrópa dauða yfir minnihlutahóp - bannaður. Þátttakendur yrðu handteknir, skipuleggjendur ákærðir fyrir hatursglæpi. Í Ísrael er þetta helgað sem þjóðrækni.

Þann **26. janúar 2024** skipaði **Alþjóðadómstóllinn** Ísrael, sem bráðabirgðaráðstöfun í máli *Suður-Afríka gegn Ísrael*, að „koma í veg fyrir og refsa fyrir beina og opinbera hvatningu til að fremja þjóðarmorð.“ Fánagangan er einmitt holdgervingur slíkrar hvatningar. Með því að leyfa henni, og enn verra, með því að taka þátt í henni, brýtur Ísrael opinskátt gegn bindandi skipun ICJ.

Ályktunin er óumflýjanleg: samræmi krefst þess að fánagangan sé bönnuð, Kahanismi kriminaliseraður og Otzma Yehudit útilokað - rétt eins og Þýskalandi var skylt að kriminalisera nasisma eftir 1945.

Glæpsamleg ábyrgð Itamar Ben-Gvir

Ferill Ben-Gvir er safn öfgastefnu:

- Dæmdur árið 2007 fyrir **hvatningu til kynþáttafordóma og stuðning við hryðjuverkasamtök (Kach).**
- Hótaði forsætisráðherra Rabin árið 1995, stærði sig á sjónvarpi með stolnu bílmerki Rabins: „Við náðum í bílinn hans - við náum í hann líka.“ Vikum síðar var Rabin myrtur.
- Dýrkaði Hebron-fjöldamorðingjann Baruch Goldstein og geymdi mynd hans á heimili sínu um árabil.
- Hefur leitt köll um „Dauði Arabum“ á mótmælum.
- Sem ráðherra þjóðaröryggis hefur hann yfirumsjón með lögreglu sem verndar rasíska múga í stað þess að bæla þá niður, á sama tíma og hann vopnar landnema og kúgar Palestínnumenn.

Samkvæmt **Rómarsamþykktinni** gæti Ben-Gvir átt yfir höfði sér ákæru hjá ICC fyrir:

- **Ofsóknir sem glæpur gegn mannkyninu** (gr. 7(1)(h)).
- **Aðskilnaðarstefnu** (gr. 7(1)(j)).
- **Beina og opinbera hvatningu til þjóðarmorðs** (gr. 25(3)(e)).

Skýrslur benda til að leynilegar ICC-handtökuskipanir gegn ísraelskum embættismönnum gætu þegar verið til staðar. Ben-Gvir, miðað við hlutverk hans, væri líklegur kandídat.

Vestræn hræsni: Að verja fasismann erlendis, fordæma hann heima

Hinn alvarlegasti hneykslismál er ekki aðeins að Otzma Yehudit sé til heldur að hann sé umborinn - og jafnvel varinn - af vestrænum ríkisstjórnnum.

- „Hvít vald“ flokkur í Evrópu yrði bannaður beinlínis.

- Göngu sem hrópar „Dauði Gyðingum“ yrði fordæmd sem fasismi og lögreglan myndi stöðva hana.
- Stjórnámálamenn sem tækju þátt yrðu smánaðir og útilokaðir frá embættum.

En „**Gyðingavald**“ er **eðlilegt**. Vestrænir leiðtogar, sem lýsa yfir andstöðu sinni við kynþáttafordóma og fasismann, halda áfram að vopna og verja ríkisstjórn sem inniheldur Otzma Yehudit. Þeir fordæma yfirburðasinnar heima hjá sér en faðma þá erlendis.

Þessi hræsni afhjúpar tómleika mannréttindayfirlýsinga þeirra. Með því að umpola gyðinga yfirburði á sama tíma og þeir fordæma hvíta yfirburði, svíkja vestrænar ríkisstjórnir sjálfan alheimsrétt mannréttinda.

Niðurstaða: Dómurinn

Staðreyndirnar eru óumdeilanlegar:

- **Otzma Yehudit** er beinn erfingi Kach, bannaðs sem rasíksks og hryðjuverkamannslegs.
- Hugmyndafræði þess, **Kahanismi**, er fasismi: yfirburðahyggja, kynþáttafordómar og ofbeldi.
- Stefur þess fela í sér aðskilnaðarstefnu, þvingaðan flutning, ofsóknir og hvatningu til þjóðarmorðs samkvæmt alþjóðalögum.
- **Jerúsalem fánagangan**, studd af leiðtogum þess, er ríkisvernduð hatursganga í beinu broti á bindandi skipun ICJ frá janúar 2024.
- Leiðtogi þess, **Itamar Ben-Gvir**, ber persónulega glæpsamlega ábyrgð og gæti átt yfir höfði sér ákæru hjá ICC.
- Vestrænir leiðtogar sem umpola og verja Otzma Yehudit eru meðsekir í eðlilegri stöðlun fasismans.

Fordæmið er skýrt. Eftir Nürnberg var nasismi bannaður í Þýskalandi - ekki sem „pólítík“ heldur sem glæpsamlegt samsæri. Sama regla gildir í dag: **Kahanismi verður að vera kriminaliseraður**. Otzma Yehudit verður að vera útilokað, bannað og minnst sem viðvörunin sem það er.

Dómur: Otzma Yehudit er ekki stjórnmalaflokkur. Það er fasískt skipulag sem er sekt um að útbreiða glæpi gegn mannkyninu.

Siðferðileg skylda: Að umpola Otzma Yehudit er að svíkja mannkynið sjálft. Fasismi í hvaða formi sem er - hvítur, kristinn eða gyðinglegur - er ekki skoðun. Það er glæpur. Og honum verður að andæfa, kriminalisera og sigrá.